

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 23/03/2024

*****

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 74

Chúng ta học Phật, tu hành, chúng ta phải nghe Kinh, nghe pháp nhiều lần để có thể lý giải một cách đúng đắn lời giáo huấn của Phật. Chúng ta được tiếp nhận chuẩn mực thì chúng ta sẽ không bị ảnh hưởng bởi tà tri, tà kiến. Khi chúng ta được tiếp nhận lời giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền đến một mức độ nhất định mà chúng ta nghe đến lời danh lợi thì chúng ta sẽ nhanh phản tỉnh. Người xưa kể câu chuyện, một người học trò của Khổng Tử tên là Châu Do, một hôm ông dắt trâu ra sông để rửa lỗ tai. Có người hỏi lý do thì ông nói, con trâu phải rửa lỗ tai vì nó vừa nghe thấy lời danh lợi.

Khi chúng ta tu hành đến một chừng mực nhất định, chúng ta nghe thấy lời danh lợi, chúng ta sẽ có cảm giác giống như Ngài Châu Do. Điều này cũng giống như chúng ta ăn chay nhiều ngày mà chúng ta ăn phải bát đũa có mùi tanh thì chúng ta sẽ cảm thấy khó chịu. Chúng ta tu hành đúng như pháp thì chúng ta sẽ dần dần đạm bạc đối với tài, sắc, danh, thực, thụ, khi những tập khí, phiền não này vừa dấy khởi thì chúng ta đã nhận ra ngay.

Khi chúng ta tổ chức sự kiện, chúng ta chưa từng kêu gọi ủng hộ, chúng ta góp sức tổ chức các sự kiện, thuê địa điểm để mở trường. Hòa Thượng dạy: “**Chúng ta phải đạm bạc với “năm dục sáu trần”**”. Chúng ta đáng được nhận chúng ta cũng không nhận. Có những người dùng Phật pháp lừa gạt tiền, tình của người khác. Người nào chưa đạm bạc với danh lợi thì người đó chưa có tu, chúng ta phải lánh xa những người này để bảo hộ thân tâm của mình.

Hòa Thượng nói: “**Nếu chúng ta chân thật làm được 20% giáo huấn, phương pháp, lý luận của “Kinh Vô Lượng Thọ” thì chúng ta mới có thể vãng sanh. Người có thể làm được 100% những điều trong “Kinh Vô Lượng Thọ” thì nhất định được thượng phẩm thượng sanh**”. Chúng ta làm được 20% như trên “**Kinh Vô Lượng Thọ**” dạy thì chúng ta có thể vãng sanh hạ phẩm hạ sanh, làm được 100% thì chúng ta có thể vãng sanh thượng phẩm thượng sanh. Chúng ta làm được trên 20% mà chúng ta chưa được vãng sanh thì chúng ta cũng không đọa ác đạo.

Trên “**Kinh Vô Lượng Thọ**” dạy chúng ta: “**Hiếu dưỡng phụ mẫu, phụng sự sư trưởng, từ tâm bất sát, tu thập thiện nghiệp**”. Chúng ta phải hiếu kính Cha Mẹ, kính trọng Thầy Cô, yêu thương, không làm tổn hại chúng sanh.

Phật dạy: **“Phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng, nhất thiết pháp hữu vi như mộng huyễn bào ảnh”**. Tất cả những thứ có hình tướng đều không thật, giống như giấc mộng, như bọt nước, như ánh chớp. Trong đời sống, chúng ta chỉ cần có đủ tiền để chi tiêu là được, chúng ta không cần làm ra nhiều tiền để gửi ngân hàng.

Hòa Thượng nói: **“Người học Phật nhưng không nghe Kinh, nghe pháp mà có thể thành tựu thì chỉ có một loại người đó là người thiện căn sâu dày, tâm địa thanh tịnh, không có vọng niệm, trong tâm của họ chỉ có một câu “A Di Đà Phật”, một lòng một dạ cầu sanh Tịnh Độ. Những người này đã vì tất cả những người niệm Phật mà làm ra chứng minh, công đức của người này còn hơn là những người giảng Kinh, nói pháp”**. Những người này không giảng Kinh, nói pháp nhưng họ lão thật niệm Phật, làm việc lợi ích chúng sanh với tâm vô tư, vô cầu. Người niệm Phật phải chân thật hy sinh phụng hiến trên tinh thần từ bi của nhà Phật.

Hòa Thượng từng nói: **“Có những người đi mặc áo cà sa của nhà Phật để đi ăn xin, có nhiều người cúng dường cho họ, tại sao họ mặc áo của nhà Phật mà không mặc áo của các tôn giáo khác?”**. Khi nhìn thấy một người mặc áo cà-sa, mọi người tưởng họ là người tu hành nên sẽ cúng dường cho họ. Phật đã gieo vào chúng sanh thiện căn sâu dày, hình tượng nhà Phật khơi dậy niềm tin, tâm từ bi của chúng sanh. Tuy nhiên ngày nay, nhiều người lợi dụng Phật pháp để trục lợi. Chúng ta không cần giảng Kinh, nói pháp, chúng ta chỉ cần lão thật làm những việc lợi ích chúng sanh thì chúng ta có thể có công đức sâu dày.

Trong **“Tịnh Không pháp sư gia ngôn lục”**, Hòa Thượng nói: **“Phật Bồ Tát đến thế gian này để hy sinh phụng hiến vì chúng sanh phục vụ”**. Những người giảng Phật pháp mà bán vé là những người đang bán bỏ Như Lai. Chúng ta tổ chức lễ tri ân hai lần ở Trung tâm hội nghị Quốc gia, ở thành phố Đà Nẵng, thành phố Hồ Chí Minh, chúng ta cũng tổ chức chương trình ở những địa điểm sang trọng nhưng chúng ta tổ chức chương trình hoàn toàn miễn phí, không kêu gọi ủng hộ. Đây là chúng ta hoàn toàn hy sinh phụng hiến, chân thật vì chúng sanh phục vụ. Khi chúng ta mới tổ chức các chương trình, mọi người tưởng chúng ta làm hình ảnh nhưng chúng ta đã làm hơn mười năm. Chúng ta trồng rau, mọi người cũng tưởng chúng ta chỉ làm để tặng một thời gian nhưng chúng ta trồng chỉ để tặng. Chúng ta chọn những giống rau năng suất để chúng ta có thể tặng cho nhiều người hơn. Khi tôi còn có mặt ở thế gian thì tất cả những gì chúng ta làm chỉ để cho đi, để báo ân Phật, báo ân Quốc gia, báo ân những người thành toàn cho chúng ta.

Tôi không dùng Facebook, Zalo thậm chí không cầm điện thoại, hôm qua, khi tôi về, tôi thấy trường mẫu giáo Trung ương điện cho tôi nhiều lần, họ chỉ cần điện cho người đi cùng tôi là được. Chúng ta chân thật, lão thật làm thì chúng ta đã có thể cảm hoá được chúng sanh thời hiện đại.

Hòa Thượng nói: **“Trong vạn người khó có người được một đến hai người có thể làm ra biểu pháp cho chúng sanh”**. Phật dạy chúng ta: **“Học vì nhân sư hành vì thế phạm”**. Chúng ta học để làm Thầy người, làm để làm ra chuẩn mực cho người. Nhà Nho gọi đây là: **“Tác sư tác pháp”**.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta học Phật, chúng ta phải bắt đầu làm từ giáo dục. Chúng ta thật học, thật làm thì chúng ta đã làm ra biểu pháp cho người khác nhìn vào làm theo. Chúng ta làm như vậy thì chúng ta thành tựu được tín nguyện cho nên Thích Ca Mâu Ni Phật 49 năm giảng Kinh, nói pháp cũng chính là vì việc này!”**. Hòa Thượng thường nói: **“Chúng ta phải đem giáo dục Phật Đà, giáo dục Thánh Hiền để Phật hóa, Thánh Hiền hoá gia đình, hoàn cảnh sống của chúng ta”**. Con người được tiếp cận giáo dục thì họ mới có thể trở thành người tốt. Trong **“Đệ Tử Quy”** dạy: **“Gần người hiền tốt vô hạn. Đức tiến dần lỗi ngày giảm”**. Chúng ta tiếp cận chuẩn mực Thánh Hiền, có đồng tham đạo hữu thì chúng ta mới có thể tiến bộ. Chúng ta gần những người lười biếng, chệnh mảng thì chúng ta cũng sẽ giống như họ.

Buổi sáng khi tôi dạy niệm Phật, cơ thể tôi cũng nghĩ ra đủ lý do để được nghỉ. Thí dụ, trước khi tôi lạy Phật, cơ thể tôi nói là chân tôi đang bị đau, tôi đang bị bệnh. Khi đó, tôi nói: **“Biết là chân đau rồi nhưng lạy đủ số lạy đi thì nghỉ!”**. Khi tôi lạy, tôi không còn thấy chân đau, không còn thấy mệt, chúng ta nghĩ ra nhiều lý do để nghỉ là do tập khí sâu dày của mỗi chúng ta. Mấy hôm nay tôi mệt nhưng tôi vẫn tới vườn rau làm việc, vẫn tiếp khách, tôi không muốn để mình lười biếng, tôi cố gắng không lãng phí thời gian. Hôm qua, chúng tôi đã mua sắt để làm cổng, chúng ta sẽ hoàn thành chiếc cổng đó ngay trong hôm nay. Chúng ta phải thật làm, không làm cho dễ coi.

Hòa Thượng nói: **“Đối với giáo lý của Phật, của Thánh Hiền, chúng ta phải thấu triệt, tường tận. Việc tham cứu Kinh luận là vô cùng quan trọng, nếu không có nền tảng của lý luận thì chúng ta dễ dàng đánh mất đạo tâm. Nếu phương pháp tu hành của chúng ta không thích hợp thì chúng ta sẽ tiến bộ rất chậm cho nên việc tham cứu Kinh điển là vô cùng cần thiết”**. Thích Ca Mâu Ni Phật nói pháp đến 49 năm, Ngài nói ra rất nhiều pháp để phù hợp với căn tánh của nhiều chúng sanh. Các pháp đều có mục đích giúp chúng sanh đạt được tâm thanh tịnh. Chúng ta phải xa lìa vọng tưởng, phiền não, chấp trước, tan nhạt với **“năm dục sáu trần”**. Chúng ta phải bắt đầu tu từ Giới - Định - Huệ. Hòa Thượng từng nói: **“Nhân đạo vô cầu phẩm tự cao”**. Con người đạt đến không mong cầu thì giá trị, phẩm đức tự nâng cao.

“Tham cứu” là chúng ta nghe và chúng ta thật làm. Chúng ta ứng dụng những điều đã học trong đời sống thì chúng ta sẽ dần dần có sự thể hội sâu sắc. Phương pháp tu hành của chúng ta thích hợp thì chúng ta mới có thể tiến bộ nhanh. Trong **“Tứ Y Pháp”** nói: **“Y liễu nghĩa bất y bất liễu nghĩa”**. **“Liễu nghĩa”** là pháp phù hợp, không quá sức với chúng ta. Chúng ta chọn pháp quá sức thì khi chúng ta làm, chúng ta sẽ mệt mỏi, chúng ta dần mất tín tâm, nguyện tâm. Chúng ta không có cái thấy, cái hiểu như Phật Bồ Tát,

Thánh Hiền thì chúng ta cố gắng làm theo các Ngài. Bác cũng dạy chúng ta: “*Tuổi nhỏ làm việc nhỏ tùy theo sức của mình*”. Năng lực của chúng ta ở mức độ nào thì chúng ta làm ở mức độ đó, chúng ta sẽ dần tiến bộ mà chúng ta không nhận ra.

Có người hỏi tôi, lễ tri ân do ai đạo diễn, tất cả đều do chúng ta tự làm. Chúng ta có đầy đủ năng lực, tướng hảo, trí tuệ như Phật, chúng ta nghe lời, thật làm thì chúng ta sẽ dần khai mở được bảo tàng năng lực, tướng hảo, trí tuệ của mình. Chúng ta thật làm thì chúng ta mới thật có thể hội. Tất cả chương ngại đều do khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chúng ta.

Hòa Thượng nói: “***Khi chúng ta nắm rõ phương pháp, lý luận mà Phật, Thánh Hiền đã dạy thì cách làm của chúng ta sẽ hoàn toàn khác với người thế gian***”. Khi chúng ta tổ chức lễ tri ân, các nhà báo đến đưa tin cũng không hiểu vì sao chúng ta có thể tổ chức chương trình tốt như vậy. Vị bác sĩ tập kịch với chúng ta nói, chưa bao giờ họ thấy mọi người tập kịch một cách hài hoà, không có sự cãi vã như vậy. Khi chúng ta tổ chức lễ tri ân ở Đà Nẵng, người đạo diễn cũng nói, ông chưa bao giờ thấy mọi người tập luyện một cách nỗ lực, chân thành như vậy. Để có những tiết mục dành tặng mọi người có người luyện tập đánh đàn đến sưng đầu ngón tay.

Hòa Thượng nói: “***Khi chúng ta thật làm thì chúng ta có thể tiêu trừ rất nhiều chương ngại và sẽ rút ngắn thời gian thành công***”. Chúng ta trở về với năm đức: “*Chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi*” thì chúng ta tu học nhất định không có chương ngại.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!